

[For Federspiel.]

man ikke bære sig ad over for folketinget. Der står nemlig intet som helst om, hvad der står i disse kommissionsbetænkninger. De har på det bestemteste frarådet, at man gjorde aktiebogen tilgængelig for almindelige nysgerrige, dels fordi man derved kunne fremme spekulation, dels fordi man kunne fremme mulighed for angreb på selskaberne fra konkurrerende virksomheder, når disse uden videre kunne gøre sig bekendt med, hvor de bløde punkter var. Jeg vil meget anbefale, at denne bestemmelse udgår, og at man holder sig til kommissionsbetænkningens forslag om, at aktiebogen skal være tilgængelig for aktionærene og for offentlige myndigheder.

Lad mig her straks sige i denne forbindelse, at vi fra venstres side altid har set med den største interesse og velvilje på bestræbelserne for at få ejendomsretten til vores erhvervsvirksomheder udbredt til så vide kredse som muligt. Det har til stadighed været vort mål at gøre aktiebesiddelse i vore erhvervsdrivende virksomheder tiltrækkende både for sparere og for medarbejdere i virksomhederne for derved at gøre dem mere interesseret i virksomhederne.

Vi har kunnet iagttage en lang række eksempler på, at medarbejdere er inddraget i et samarbejde om selve virksomhedens ledelse under den ene eller den anden form, hvad enten det så er i udvidede samarbejdsudvalg, der jo ikke altid fungerer tilfredstillende, eller det ligefrem har været som medlem af selskabernes bestyrelse. Det har været til gavn for virksomhederne, til gavn for arbejdsklimaet, men det har været det, fordi det er sket ad frivillighedens vej og ud fra en gensidig forståelse. Jeg skal senere komme tilbage til bestemmelserne om medarbejderdeltagelse i bestyrelsesarbejdet, men jeg vil nævne her, at det er den linje, vi fra venstres side har fulgt. Jeg tror, det vil kunne bremse denne udvikling, som har fundet sine naturlige veje, hvis man ved tvang vil gennemføre unaturlige foranstaltninger, der går på tværs af erhvervslivets naturlige vækst.

Gennem hele dette århundrede har aktieselskabsinstituttet — bortset fra de enkelte misbrug, som vi kender — været inde i en sund og naturlig udvikling. Det skal ikke bestrides, at den gældende lovgivning på

enkelte områder er forældet, men mange af de ting, der nævnes i forslaget som ting, der nu kan tillades i fremtiden, og som man ligefrem gør folk opmærksom på, det er jo ting, der har været kendt, ting, som aktieselskaber selv ved generalforsamlingsbeslutninger eller i deres vedtægter har kunnet bestemme. Loven kunne utvivlsomt forkortes ganske overordentlig væsentligt.

Der er — navnlig under den departementale forberedelse af loven — kommet visse andre skønhedsfejl ind. Her sigter jeg navnlig til den stilling, man har givet revisorerne. Efter forslaget skal revisor afgive en selvstændig beretning til generalforsamlingen, og der tillægges revisor en mulighed for selvstændigt at indkalde generalforsamlinger i selskabet. Det siges ganske klart i motiverne til forslaget, at meningen er at gøre revisor til et selvstændigt selskabsorgan. Dette må vi fra vor side anse for ganske overordentlig betænkeligt. Der er i forvejen mange organer i et aktieselskab, men en revisor har den ganske bestemte opgave at være det organ, der varskor bestyrelsen, når der er noget, der er galt, noget, han bliver opmærksom på gennem sin granskning af regnskabet. Han har et ansvar over for bestyrelsen, og han er valgt af generalforsamlingen, således at der altså er en vis uafhængighed her. Det er hans opgave at følge direktionens overholdelse af selskabets vedtægt og selskabets budgætter og de bestemmelser, der er truffet af bestyrelsen. Men det er så sandelig ikke hans opgave at være en slags ombudsmand, der selvstændigt skal kunne gribe ind og blande sig i forhold, som han aldeles ikke er valgt til at beskæftige sig med. Jeg tror, det vil stille selskaberne uheldigt, og jeg tror navnlig, det vil sætte revisorerne i selskaberne i en ganske overordentlig skæv stilling, hvis revisor bliver understyret med en magt, som i virkeligheden ikke svarer til det ansvar, han har.

Den særlige bestemmelse om, at revisor skal aflægge en beretning, er ganske vist formuleret sådan, at der ikke kræves meget andet, end hvad der almindeligvis står i revisorpåtegningen på et regnskab, men det er jo muligt, at en revisor vil mene, han skal aflægge en helt særskilt redegørelse for sit syn på selskabet til generalforsamlingen. Nu har lovforslaget ikke, hvad der er en mangel, en bestemmelse om, at der på generalfor-